

Ylönkylän Kestikievarin isäntäväki Elena ja Matti Erjala sekä viisivuotias juniori Artturi. (Kuva Taimi Mäntylä)

Mulgikapsas ja kestikievari

Joulunalus aika on aina ollut täynnä jännittäviä yllätyksiä ja odotuksia. Viime joulukuussa se oli sitä Perinön kansalaisopiston viron ja venäjänkielen opiskelijoille. Päätimme yhdessä järjestää tilaisuuden, jossa voi maistella naapurimaiden perinteisiä ruokia.

Koululuokka olisi ollut ruokamaisteluun liian karu, mutta apu löytyi ihan läheltä: viron jatkoryhmässä opiskeleva **Matti Erjala** tarjosi Ylönkylän Kestikievariaan juhlapaikaksi. Muut otivat tarjouksen ilomielin vastaan, olivathan kestikievarit viime vuosisadalla Virossa hyvin tunnettuja kaupparatsujen ja postikuljettajien levähdyspaikkoja. Kestikievari sopi mainiosti perinneveruokamaisteluun.

Ohrasuurimoita ja sianlihaa

Tarjoilut oli koottava kahden maan ruokakulttuuria silmällä pitäen. Virolaisryhmässä oli vuosittain putkahdellut esille sana mulgikapsas ja aina opettajan piti selittää mikä se oli. Nyt oli

mainio tilaisuus tuoda salaperäinen "Viron laihialaisen" ruoka kaikkien maisteltavaksi.

Kaikki söivät ja kehuivat mulgikapsasta - hapankaalimuhennosta ohrasuurimoiden ja sianlihan kera - erittäin maukkaaksi.

Sillä sipuli- ja smetanapidillä

Hapankaalimuhennos, tosin eri tavalla valmistettuna, kuuluu myös venäläisten juhlapöytään. Venäläisyysväriä herkkupöytään toi vielä silli sipuli- ja smetanapidillä sekä kuuluisa suolakurkku.

Kurssilaisten valmistamat runsaat leivonnaiset saivat kyytipojakseen aitoa venäläistä teetä suoraan samovaarista.

Tietysti tunnelmaa lisäsi miellyttävä ympäristö ja 80 kynttilää. Juuri remontoitu kestikievari suorastaan hengitti rauhaa ja juhlallisuutta. Kymmenelle hengelle tarkoitettujen majoitustilat kaikki ne mukavuuksineen ovat sopivia hiljaisuutta ja rauhaa kaipaaville.

Keväällä valmistuu kellarikerroksen vielä pieni kappeli alttaritauluineen. Eräs kurssilainen sanoikin löytäneensä sieltä juuri sopivan vihkipaikan tulevalle avioitollaan.

Ovi kieleen ja kulttuuriin

Ylönkylän Kestikievarissa kunnioitetaan talon entisiä asukkaita. Makuuhuoneiden ovissa on vieläkin edesmenneiden tätien nimikilvet. Talon emäntä **Elena** ahersi keittiön puolella; kodikas, lämmin henki vallitsi kievarissa.

Kiitokset illan onnistumisesta kuuluvatkin suurelta osin miellyttävälle isäntävälle. Kurssilaiset olivat innoissaan näytetunnista, joka avasi ovia opittavaa kieltä puhuvan maan kulttuuriin ja tapoihin.

Juhlissa opittiin paljon uutta, mm. mulgikapsasta ja kestikievarista. Opiskelu voi joskus olla hyvinkin rikasta ja monipuolista.

Kiitos jokaiselle osanottajalle. Ilman teitä ei tätä juhlaa olisi ollut!

Taimi Mäntylä